

Hur avser rådet att reagera på dessa brådskande frågor?

Har rådet för avsikt att handla snabbare och vidta tillfälliga åtgärder för att motverka de negativa följderna för Italien?

**Gemensamt svar
på de skriftliga frågorna P-3755/97, E-3927/97 och P-0109/98**

(19 mars 1998)

Som en reaktion på det ökande antalet etniska kurder av irakisk och turkisk nationalitet som den senaste tiden anlant, liksom ett litet men växande antal migranter av andra nationaliteter som använder samma transitvägar, antog rådet den 26 januari 1998 en övergripande

EU-handlingsplan för olika aspekter på migrationsströmmen från Irak och angränsande områden. Även om denna migrationsström är ett avsevärt problem för Europeiska unionens medlemsstater och kräver ett ökat samarbete för att bekämpa olaglig invandring och bemöta den organiserade brottslighetens inblandning, bortser rådet inte från de politiska och humanitära aspekter på problemet som de ärade ledamöterna tar upp i sina frågor.

På EU-nivå vidtas lämpliga åtgärder för att förbättra analysen av det politiska, ekonomiska och humanitära läget i regionen. I det sammanhanget förs en nära dialog med UNHCR inom ramen för handlingsplanen, i syfte att få ytterligare information om det humanitära läget och utforska vilken roll UNHCR kan spela i regionen för att hjälpa till att hantera asylsökande och för att också möjligen utveckla regionala lösningar. Handlingsplanen innebär också att det irakiska folkets behov skall undersökas för att göra det möjligt att lämna humanitärt bistånd, både på EU-nivå och på bilateral nivå, och dialogen med länderna i området skall fortsätta för att betona behovet av att FN:s avdelningar och enskilda organisationer får utökat tillträde till norra Irak.

Dessutom är rådet medvetet om att många av dessa migranter erkänns som flyktingar enligt Förenta nationernas konvention om flyktingars status från 1951 eller har rätt att få någon annan status i medlemsstaterna av humanitära skäl. Härvid måste det påpekas att erkännandet i det enskilda fallet av flyktingsstatus i Genèvekonventionens betydelse, liksom bestämmelserna om andra former av skydd av humanitära skäl, är medlemsstaternas eget beslut. Därför inser rådet till fullo hur viktigt det är att säkerställa att humanitära överväganden också i fortsättningen tillmäts den vikt de förtjänar och att medlemsstaternas skyldigheter att ge skydd i enlighet med internationell lag också i fortsättningen respekteras. Detta erkännande är en viktig beståndsdel i handlingsplanen och påverkar inte behovet av att säkerställa att förfarandena för att söka och bevilja asyl och andra former av skydd inte kan missbrukas av dem som inte behöver ett sådant skydd.

Rådet arbetar för närvarande för ett snabbt och effektivt genomförande av handlingsplanen.

För närvarande planerar rådet inte att genomföra några ad hoc-åtgärder för att sprida ansvaret för den börda som enskilda medlemsstater axlar när det gäller strömmen av migranter. Det förtjänar emellertid att påpekas att rådet har antagit två instrument för fördelning av bördan när det gäller beviljande av inresa och uppehållstillstånd för tillfälligt skydd av fördrivna personer (rådets resolution av den 25 september 1995, EGT C 262, 7.10.1995, s. 1 och rådets beslut av den 4 mars 1996, EGT L 63, 13.3.1996, s. 10). Frågan om fördelning av bördan mellan medlemsstaterna finns med i kommissionens förslag till en gemensam åtgärd för tillfälligt skydd av fördrivna personer (EGT C 106, 4.4.1997, s. 13), som för närvarande håller på att granskas av den behöriga arbetsgruppen i rådet.

(98/C 187/81)

**SKRIFTLIG FRÅGA E-3761/97
från Patricia McKenna (V) till rådet
(24 november 1997)**

Ämne: Arresteringen av en människorättsaktivist i Sydkorea

Suh Jun-sik, en av organisatorerna bakom den nyligen hållna Sarangbang-filmfestivalen för mänskliga rättigheter, arresterades den 4 november 1997 av sydkoreansk polis.